

ОСОБЛИВОСТІ СТАНУ БІЛІАРНОЇ СИСТЕМИ У ХВОРИХ НА ГІПЕРУРИКЕМІЮ

Медико-соціальне значення порушень пуринового обміну визначається збільшенням захворюваності на гіперурикемію серед дорослого населення, особливо осіб молодого віку у поєднанні з супутньою патологією, зокрема з захворюваннями біліарної системи.

Метою нашої роботи було проаналізувати стан біліарної системи у хворих на гіперурикемію. В ході дослідження визначався вміст загального холестерину та його фракції, спектр жовчних кислот та оцінювалась наявність їх кореляції з рівнем сечової кислоти. Літогенні властивості жовчі досліджувались за допомогою метода фотокалориметрування.

Нами було обстежено 54 хворих з патологією біліарної системи та гіперурикемією (основна група) віком від 35 до 55 років (28 жінок та 26 чоловіків). Контрольну групу склали 25 практично здорових осіб (13 жінок та 12 чоловіків, у віці від 34 до 53 років). В основній групі дискінезія

жовчовивідних шляхів зустрічалась в 29,6% випадків, калькульозний холецистит – в 18,5%, біліарний сладж – у 51,8% пацієнтів. В контрольній групі ці показники становили 28%, 12% і 20% відповідно. Підвищення рівня холато-холестеринового індексу було виявлено у 46% пацієнтів з гіперурикемією та 24% пацієнтів контрольної групи. Встановлено прямий кореляційний зв'язок між підвищенням рівня сечової кислоти і зростанням холато-холестеринового індексу ($r=0,45$), а також між рівнем сечової кислоти та швидкістю виникнення холелітазу ($r=0,45$).

Отримані дані, можуть свідчити про суттєвий вплив рівня сечової кислоти на стан біліарної системи. Можна стверджувати, що на фоні гіперурикемії відбувається порушення обміну холестерину, що в свою чергу сприяє швидкому розвитку біліарних порушень та формуванню калькульозного холециститу.